

IEDEREEN VREDESAMBASSADEUR

**WEST
VREDES HOEK**

west-vlaanderen
de gedreven provincie

KOEN HEUGHEBAERT HOETHULST

“Groen Kaffee”, zegt het houten bord. Je rijdt er voorbij voor je het weet. Ernaast staat te lezen: “De Groene Hemel”. Onopvallend tussen de huizen van de Pastoor Costenoblestraat in Jonkershove zit het sfeervolle paradijs van Koen Heughebaert. Natuurgids, biokok, cafébaas, tuinier, kinderaanimator, ecologische stukadoor, restauranthouder, lesgever... Hij is moeilijk onder één hoedje te vangen. Een groene hoed misschien. Creatief evenwichtskunstenaar tussen mens en planeet, dat vat het zowat samen. ‘Toch ben ik geen ecofundamentalist!’ verzekert hij. ‘Iedereen kan op zijn eigen, haalbare manier mee zorgen voor onze toekomst. Ik geef een aanzet, zonder preek.’ Inspirerend is hij alleszins. Daarom verdient hij de eretitel van Vredesambassadeur.

Koen Heughebaert zal het onderwijzen nooit verleren. Op een heldere, boeiende manier vertelt hij hoe zijn pad gelopen is. ‘Ik was onderwijzer, inderdaad. Altijd met volle goesting,’ begint hij, ‘maar de school alleen was niet genoeg. Ik ben nogal creatief en actief. Die grote, diepe tuin was mijn redding. Speeltuigen bouwen voor de kinderen, banken en boomhutten, groenten telen. Dat hielp. En omdat ik graag achter het fornuis sta, begon ik kooklessen te geven. Twintig jaar geleden al ging ik de vegetarische keuken uitleggen bij de boerinnenbond! In het hol van de leeuw, toentertijd. Maar de tijden veranderen.’

Koen en zijn vrouw, Mieke Terriere, wonen al een kwarteeuw in hun huis. Bouwen en verbouwen was de andere uitlaatklep van de jonge onderwijzer, of noem het een project. Geen klassiek project: Koen ging op zoek naar ecologisch verantwoord materiaal en alternatieve oplossingen.

‘Dat begon rond 2000,’ legt hij uit. ‘Ik deed haast alles zelf. Automatisch kom je dan lotgenoten tegen en wordt er info uitgewisseld. Tot we met enkele vrienden besloten om onze ervaring ook voor andere mensen in te zetten.’

ZonneWinDT

Zo ontstond de vzw ZonneWinDT. Koen richtte zich in zijn vrije tijd op duurzaam bouwen. Via de vzw informeerde hij

‘De Assepoestereconomie kan iedereen gelukkig maken.’

de mensen over hernieuwbare energie, o.a. zonnepanelen en windenergie. In 2006 stapte hij uit het onderwijs en werd de eerste werknemer van de vzw.

‘Het was een grote stap op mijn eigen pad. Werken met de handen en lezingen geven over ecologisch bouwen,’ vertelt hij, ‘Kookles gaf ik al. Nu dweilde ik heel West-Vlaanderen af met voordrachten. En daarnaast was ik, in opdracht van de provincie, ook natuurgids in De Palingbeek.’

Naar de hemel

Na een jaar of vijf had Koen bijna alle parochiezalen gezien. Overdag werken, 's avonds de baan op, dat knaagt. In 2011 verliet hij ZonneWinDT. Hij broedde op een nieuw, groen plan. ‘De schooldirecteur ben ik eeuwig dankbaar. Hij bood mij op het juiste moment een halftijdse opdracht aan. De rest kon ik zelfstandig aanvullen als natuurgids en animator in De Palingbeek,’ vertelt Koen. ‘Met een eigen aanbod voor kinderen kon ik mijn skills van het onderwijs in het natuurdomein toepassen.’

Het was een gedroomde combinatie, maar een duizendpoot zit niet stil. Het gezin groeide en ook de woning breidde uit. Koen en Mieke bouwden achter het huis een lange keuken uit. ‘Waarom zou ik niet evengoed thuis kookles kunnen geven?’ vond Koen. ‘Met zo’n schitterend zicht op onze tuin!’

De Groene Hemel

In 2012 begon Koen met wat hij “zijn jongste kindje” noemt: De Groene Hemel.

‘We verbouwden onze dubbele garage en maakten er een knusse, veelzijdige ruimte van. Er zit een cafeetje in en een klein restaurant dat snel in een feest- of vergaderruimte kan veranderen. En niet te vergeten, de warme en de koude keukens met de kookworkshops.’

Hij straalt wanneer hij ons rondleidt in zijn “hemel”.

‘Dit is werkelijk de ultieme combi van al wat mij na aan het hart ligt. Lesgeven, mensen informeren en entertainen, respect voor de planeet uitdragen en tegelijk een grote droom najagen. Alles hier, in eigen huis!’

De Groene Hemel staat op drie pijlers: voeding, tuinieren en kinderen.

‘Ik ben geen extremist of groene fundi,’ beweert Koen.

‘Biologisch hoeft niet ten koste van alles. Ik zal geen biofruit uit verre landen laten aanrukken. En je kunt hier ook vlees op onze kaart vinden, maar ik ken de boer die de dieren fokt. Met zulke leveranciers en met eigen kweek stellen we ons beperkte menu op.’

In het “groene café” kun je alles krijgen, maar Koen verrast graag met alternatieve bieren en limonades uit eigen streek. Gezinnen, groepen, scholen... iedereen kan er ook in de tuin terecht voor een babbel, een terras, een spel. Je kunt er eten, maar ook samen met de gastheer je eigen maaltijd bereiden in de keuken. Met de kinderen erbij bijvoorbeeld.

Naast de horeca vult Koen zijn vrije dagen met de “ecomoes-tuinteams”: cursussen en praktische lessen in opdracht van de provincie West-Vlaanderen.

Assepoestereconomie?

De baseline van De Groene Hemel luidt: ‘Alternatief voor iedereen.’ Het is dus nooit dwingend.

Koen: ‘Wij willen jong en oud inspireren en informeren om trager, socialer, bewuster, lokaler, veerkrachtiger, groener te leven en met een groter respect voor de aarde onder onze voeten. Vroeger ging dat iets te vaak met het belerende vingerdje. Nu probeer ik alleen maar een voorbeeld te zijn, ideeën aan te leveren, hopen dat men er iets mee doet.’

In 2017 stapte Koen definitief uit het onderwijs. Een berekend risico.

‘Het project liep goed, en dan moet je springen,’ vertelt hij. ‘Ik hou van de term *Assepoestereconomie*, uit Tim Jacksons boek *Welvaart Zonder Groei*. In plaats van altijd groter en meer, zoals in de doorsnee economie, kun je ook proberen te doen wat je graag doet, en daarvan te leven. Je wordt er niet rijk van, maar wel beter.’

Toch was het even slikken toen door corona alles op slot ging. Hoe kon een klein project zoals dat van Koen overeind blijven? ‘Corona heeft ons kwetsbaar, maar ook inventief en flexibel gemaakt,’ aldus Koen. ‘Het contact met de mensen was opeens volledig weg. Café dicht, restaurant toe. Kooklessen konden ook niet. Gelukkig heb ik een groot netwerk van mensen in de ecologische bouw. Om te overleven ging ik zonnepanelen installeren voor ex-collega’s, muren pleisteren met natuurlijke lemen, en heb ik wat toestellen gebouwd voor speelpleinen.’

Toch had de pandemie volgens Koen Heughebaert ook een positief aspect: ‘We werden op onszelf teruggesmeten, waardoor we nu meer dan ooit beseffen wat een luxe wij hebben. Soms moet je content zijn met wat je hebt.’

Dat kan moeilijk anders, als je in “De Groene Hemel” woont. Zeker nu iedereen weer mag langskomen.

Iedereen vredesambassadeur

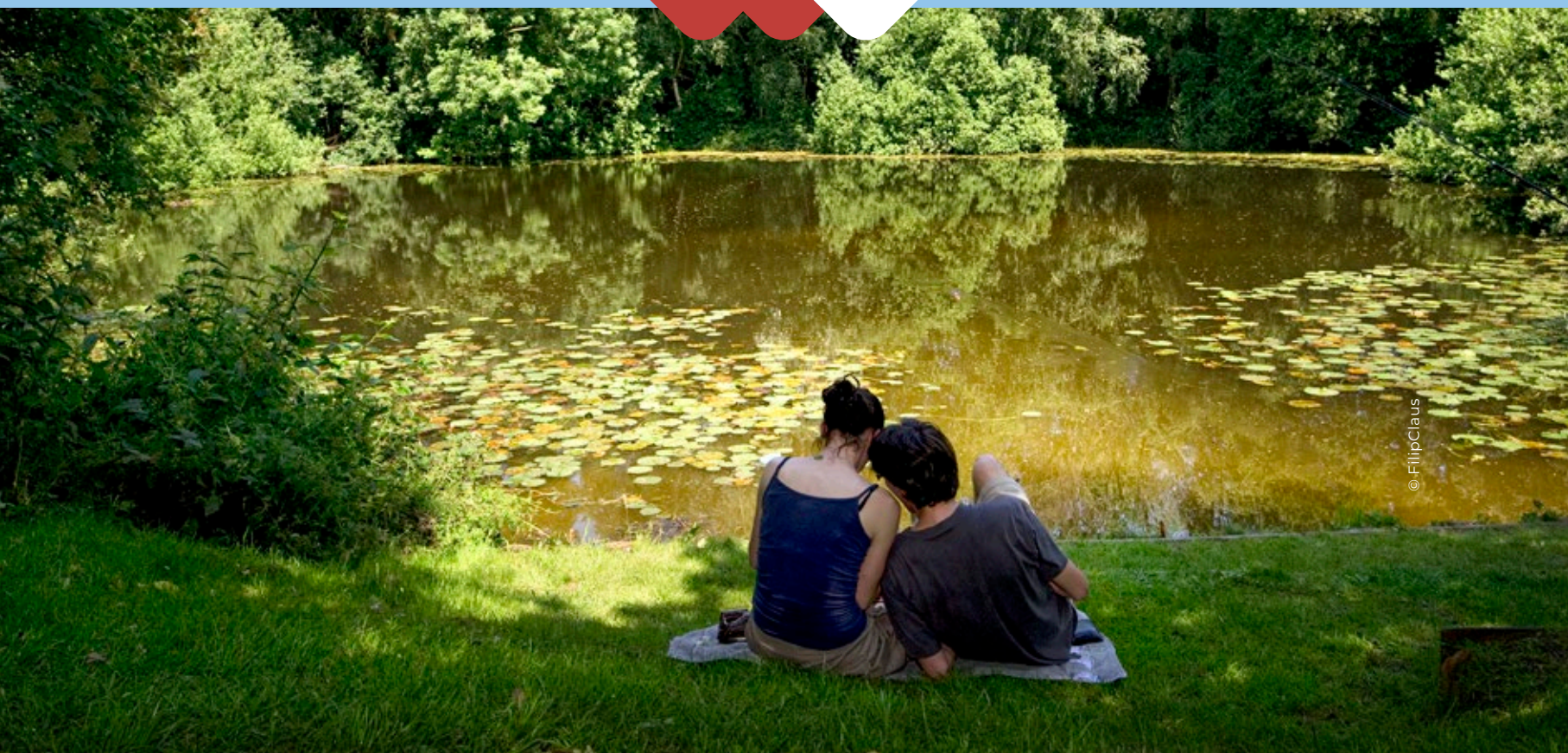
BIJDRAGEN AAN EEN
GEWELDLOZE MAATSCHAPPIJ

EEN (KERN)WAPENVRIJE WESTHOEK

AANDACHT VOOR EVENWICHT
TUSSEN MENS EN PLANEET

EEN GASTVRIJE WESTHOEK

IEDEREEN VREDESAMBASSADEUR

© FilipClaus

Colofon

Redactie: Geert Spillebeen, Jan Breyne, kerngroep Westhoek Vredeshoek
V.U.: Jennie Vanlerberghe (Grote Markt 34, 8900 Ieper) met steun van de provincie West-Vlaanderen
Vormgeving en druk : Grafische Dienst, provincie West-Vlaanderen
Foto's: Patrick Sennesael, Margaux Capoen, Filip Claus, Wesley Butstraen
Wettelijk depotnummer: D/2021/0248/13

www.westhoekvredeshoek.be

WesthoekVredeshoek